

I Don Quijotes fotspor

Klubbtur til La Mancha og
Moral de Calatrava 21-24 september.

Moral de Calatrava er en bitte liten prikk på kartet, langt inne i Don Quijote-land på La Mancha, ca 20 mil rett syd for Madrid, ca 4 mil øst for Ciudad Real og et par mil vest for Valdepeñas. Byen har ca. 5700 innbyggere og ligger 670 meter over havet.

TEKST: BJØRN VÆTHE
FOTO: BJØRN VÆTHE OG
ARNE BORSHEIM

Men for en hyggelig liten prikk! Vi var ca. 50 deltagere som gikk på bussen tidlig torsdag morgen 21. september og satte kursen innover i landet mot turens mål. Ikke uventet var første post på programmet utdeling av «buss-godt», en liten flaske Cava, og en pose roscones, eller «knusprige» mandelkjuks. Det sørget for at en allerede god stemning i bussen steg enda

høyere og varte ved hele turen igjennom. Etter en kort kaffe/toalettpause, var første stopp lunsj på restaurant Perca Rosa (eller «Den Rosa Abbor») ved naturparken Lagunas de Ruidera, som også kalles «La Manchas speil», og med sine 16 små sjøer som henger sammen ved små elver (av og til går elvene under bakkenivå) skjønner man sammenhengen. Et yndet område for bading, fiske, seiling og turisme generelt.

Når man er på tur i Don Quijotes fotspor (eller kanskje rettere: i Rocinantes fotspor), er det obligatorisk med en stopp i den lille byen «Villanueva de los Infantes» («Prinsenes nye by»), alt tyder nemlig på at det var denne byen Cervantes viser til når han begynner historien om Don Quijote med «En un lugar de La Mancha...» (Et sted på La Mancha...). På det flotte torget i byen, finner vi (selvsagt) statuer av både Don Quijote, hesten Ro-

Campo de Criptana der Don Quijote slåss iherdig mot kjempene

Den Norske
Klubben
Costa Blanca

“Engracia lærte oss hvordan man drikker vin fra skinnsekk”

**Tre damer
"stedet på La Mancha..."**

cinante, hans «væpner» og trofaste følgesvenn Sancho Panza og eselet hans – som høyst sannsynlig ikke er navngitt av Cervantes (selv om noen kaller det «Rucio» eller «Dapple»). Etter en times rast med en kald øl (eller to), bar det i vei på siste etappe til Moral og vårt hotel «Palacio del Gobernador», et veldig koselig hotell i hjertet av byen.

Etter å ha installert oss på rommene, og sluppet litt av, var det på tide å tusle ned på Plaza de España, og Restaurant «El Rey de Tapas» for middag. Dvs. middag – vi bestilte drikkevarer, og så flommet det over med tapaser i alle varianter. 10,-€ pr person, og vi spiste og drakk det vi orket. Jan Erik spilte trekspill, Hans Petter sang, Gerd Inger sang, og Anders sang jammen han også! Og så kom selveste ordføreren i byen, og han syntes det var så fantastisk at Den Norske Klubben (VinoGastro, som oftest) hadde besøkt byen hvert år i 10 år, at han overrakte oss byens vennskapsplakett.

Dag 2, etter en noe forsinket og amputert frokost (det tar tid for spanske småhoteller å venne seg til nordmenns frokostvaner, men på dag 3 hadde de lært!) satte vi oss i bussen på vei opp til Calatrava-ridderens store borg. Calatrava-ridderne hadde sitt hovedsete i byen Almagro (kommer til den senere), og forsvarsstyrken var plassert i Castillo de Calatrava la Nueva, som ligger strategisk til på en høyde over hovedfartsåren sørfra og nordover. Hovedoppgaven var å passe på grensen mot maurerne i sør. Veien opp til borgen er en smal grusvei som ligger på kanten av den bratte skråningen ned mot dalen under, og er ikke spesielt godt egnet for busser. Derfor kjørte vi buss opp til borgen.

Etterpå var det tid for bodegabesøk på Bodegas Calar, en av våre vennskapsbodegaer i området, for å ta en titt på druemarkene, ståltankene, la-

gerkjelleren med alle vinfatene – og endelig vinsmaking og lunsj! Og kjøp av bodegaens gode viner, der rødvinene Àbrego og spesielt toppvinen Calar var populære objekter. Etter dette besøket busset vi til byen Almagro, og gikk til byens meget særegne plaza. På hver langside av plazaen bølger en helt spesiell, langstrakt 3-etasjes bygning seg, der første etasje har en flott søylegang med butikker og kafeer, og fronten på 2. og 3. etasje er helt dekket av smårutete vinduer med grønnmalt treverk rundt. Om kvelden var det igjen hyggelig samling på Plaza de España i Moral for kveldsmat (tapas og vin, som vanlig!)

Dag tre var det først tid for en rusletur til Olivenmuseet i Moral, der vi lærte om olivenens historie, utbredelse i den vestlige verden (opprinnelsen er fra kyststrøkene i de østlige deler av Middelhavet), og olivenoljens mange fortreffelige egenskaper!

**Kurt tar
seg en pust
i bakken**

**Ursula deler ut
Migas de Pastor
på Ermita San Blas**

**Det fabelaktige torget
i Almagro**

Klubben får presanger av Ursula og Engracia

Eselet, Hans, Sancho og Jan Erik

Fantastisk utsikt fra borgen

Deretter, etter en liten tur på det sjarmerende markedet i Moral (lignende, men mindre enn det vi har i Albir og Alfaz), busset vi ut på vinmarkene for litt ordentlig arbeidsinnsats med druehøsting! Utstyrt med kniver og sakser klippet og skar vi ivrig av de flotteste drueklaser som ble lagt i store gummibøtter og videre opp i traktorenes tilhengere. Selvsagt ble det litt forfriskende drikke til arbeidet, og Engracia lærte oss (forsøkte, i hvert fall) hvordan man drakk vin (kald og lett) fra skinnflaske. Ikke lett – det ble fort mye sølete skjorter og bukser!

Deretter samlet vi oss, tradisjonen tro, på Ermita San Blas, midt ute på campoen, for, som alltid, først å smake på den tradisjonelle retten for gjeterne og landarbeidere på La Mancha, Migas de Pastor (fritt oversatt: Hyrdens Brødsmuler). Den lages ved at hele hvitløksfedd og store biter rød paprika freses i en stor jerngryte over et bål. Deretter tilsettes opphakk, gammelt brød, og det hele vendes med en tresleiv. Enkelt og smakfullt! Men selvsagt hadde vårt vertskap Ursula og Engracia (med hjelp av datteren) laget en mengde smakfulle tapasretter til oss, og det gikk også med rikelige mengder vin! Klubben fikk også, av Ursula og Engracia, overrakt 2 flotte vinsett i vakre trekasser. Flotte gevinster til julelotteriet!

Mette og rimelig slitne busset vi hjemover til hotellet, og om kvelden hadde vi vår siste av våre hyggelige sam-

linger på plaza'en for tapas og vin.

Den siste morgenen hadde endelig hotellpersonalet lært seg nordmenns frokostvaner, så speilegg og bacon, mye og godt brød, juice og kaffe fantes i rikelige mengder! Deretter bar det hjemover, men først et stopp i byen Alcazar de San Juan, og et besøk på Museo de Hidalgo, som viste oss hvordan en lavadelmann bodde og levde på Miguel de Cervantes' tid, og hans litterære figur Don Quijote var jo en slik adelsmann.

Siste kulturelle stopp på turen var vindmølleparken utenfor byen Cripto de la Campana. På Don Quijotes tid var det hele 34 vindmøller her, og det var her Don Quijote kjempet sin durabelige kamp mot «kjempene», og brakk lansen sin mot de svingende møllevingene. Nå står det 10 vindmøller igjen, og i 2008 ble tre av dem som fremdeles hadde det gamle drivverk noenlunde intakt satt i stand, og gikk rundt hver søndag (det så ikke ut til at noen av dem er i drift nå lenger).

Vel hjemme i Alfaz var det først sortering av vinkasser fra bussen og til de respektive kjøperne (alltid like spennende å se om alle får det de har kjøpt!), og deretter farvel til turdeltakerne og en stor takk til Hans som var turlleder og organisator på denne fantastiske hyggelige turen!

PROFESJONELLE EIENDOMSMEGLERE SIDEN 1988

KONTOR I ALBIR

EUROPA~SOL
EIENDOMSMEGLER

T. 96 686 57 76 | www.europasol.com

SECURITAS Direct

GODE RABATTER FOR MEDLEMMER AV DEN NORSKE KLUBBEN

UFORPLIKTENDE PRISTILBUD

681 332 724 - 616 692 592

GRATIS SIKKERHETSKONSULTASJON
FREE SECURITY CONSULTATION

www.solident.es

solident

VI SNAKKER NORSK

- Tannlege
- Kirurgi
- Siste teknologi
- Spanske priser
- Spesialist på implantat
- Egen kundeparkering

965 854 463 HELFO

Avenida Alfonso Puchades 15, Benidorm, vis-à-vis Clinica Benidorm